

29 juli – 7 augustus. Razend interessant jongerenkamp in Griekenland!

Voor de 18de keer organiseert Youth Against Racism in Europe (YRE) een zomerkamp in Griekenland. Van 29 juli tot en met 7 augustus trekken we naar het eiland Kefallonia. Daar zullen activisten uit Griekenland, maar ook uit Tunesië, Spanje, Italië en verschillende andere landen discussiëren over de Europese en internationale strijd voor “echte democratie” en tegen de dictatuur van de markten. Er zijn iedere dag discussies voorzien vanaf de middag tot 20u 's avonds, uiteraard voor wie er aan wenst deel te nemen.

Er zijn discussies gepland rond volgende thema's:

- Opstanden in Noord-Afrika en het Midden-Oosten
- Ons programma tegenover de economische crisis
- Arbeidersstrijd: lessen en perspectieven
- De beweging van de ‘misnoegden’
- Cyprus: de strijd tussen Turken en Cyprioten
- Extreem-rechts: de opkomst van extreem-rechts in Europa, ‘Golden Dawn’ in Griekenland, criminaliteit: oorzaken en antwoorden, asielrecht, historisch: wat is fascisme,...
- Milieu: kernenergie, voeding, privatisering van water
- Jongeren: strijd tegen onderwijsbesparingen, voetbal in crisis

Er zijn verschillende gastsprekers: o.a. een Tunesische socialist, Marco Verrugio (lid van het CC van de Rifondazione Comunista in Italië en van Controcorrente), Lucy Redler (SAV Duitsland), Sonja Grusch (SLP Oostenrijk), Wouter en Mathias (LSP en Blokbuster België), Victor (SR Spanje), Athena Kariati (YRE Cyprus).

Qua ontspanning is er ook een ruim aanbod: iedere dag gratis filmvertoningen, daguitstappen op het eiland, twee keer “all night” beach party en ook een namiddag-party, muziekavonden, spelletjes, een toneelstuk door deelnemers aan het kamp,...

Het kamp kost 130 euro voor wie vanuit Athene reist en 150

18ο ΔΙΕΘΝΕΣ CAMPING Y.R.E.
ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ
29/7-7/8

μαζί μας:
angry P.I.I.G.S.
 οργανώσεις από
 Πορτογαλία- Ιταλία
 Ισπανία- Ισπανία

ΚΩΣΤΟΣ ΘΥΡΕΤΟΧΗΣ ΠΡΟ ΔΕΛΤΑ 130 €
 (πλήρους-έξο + 9 δειγματοειδή)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ- ΣΥΝΗΜΕΤΟΧΕΣ:
 Αθήνη: 210 2283018-19 & 6976436302 - Θεσσαλονίκη: 2310 540432 & 6977646995
 Βόλος: 6944421153 - Λάρισα: 6979637745 - Αθήνη: 697909959 - Νέοι: 6976440070 - Κρήνη: 6932714375
 Κρήνη: 6939072091 - Σπύλη: 6976776091 - Ρόδος: 6974692688 - Κύπρος: 99190164
 e-mail: yregreece@hotmail.com - blog: www.yregreece.blogspot.com

συμμετέχει και η
GREEN ATTACK
 μέγιστο για το περιβάλλον

voor wie vanuit Thessaloniki of Volos/Larisa komt. Wie zich wil inschrijven kan dat: yregreece@hotmail.com. Wie in contact wil komen met de Belgische deelnemers: info@blokbuster.be

KORT

Verkeerd verbonden...

Bij het Vlaams Belang wordt geprobeerd om wekelijks in het nieuws te komen. De parlementsleden lieten zich oppakken in de Wetstraat, er werd een anti-is-lambetoging gehouden in Lier, inwoners van Brussel konden een zakmesje krijgen en nu volgde een campagne 'Keer Tevreden Terug'. Dit is geen boodschap voor de vele mandatarissen en leden die het Vlaams Belang de afgelopen maanden hebben verlaten, maar een anti-migrantencampagne in de oude Vlaams Blok stijl. Er worden 300.000 pamfletten verspreid met een oproep aan migranten om vrijwillig terug te keren. Alleen heeft de medewerker van het VB die het pamflet opstelde blijkbaar dringend nood aan vakantie. In de plaats van het nummer van de Internationale Organisatie voor Migratie te vermelden, verwijst het telefoonnummer op het pamflet naar een reisbureau.

Tanguy spurt de mediabelangstelling tegemoet...

Tanguy Veys weet hoe hij in de media kan geraken. Eerder deed hij dit met zijn deelname aan de gebiedsgroep van het Vlaams Belang of door contacten te leggen met de Joodse gemeenschap in Antwerpen. Nu was hij de grote ster van de VB-actie in de Wetstraat waarbij de straatnaamborden werden overplakt met de naam "Vlaamse Onafhankelijkheidsstraat." De volledige partijtop werd opgepakt, slechts één VB'er wist te ontsnappen. U raadt het al, Kamerlid Tanguy Veys zette een spurtje in en kon ongetwijfeld dankzij hulp van hierboven aan de politie ontkomen, of was het de gedachte dat dit media-aandacht zou opleveren die het hem deed? De andere parlementsleden en kopstukken (waaronder Dewinter, Annemans, Valkeniers,...) werden wel opgepakt.

Vlaams Belang zet oude garde in Gent aan de deur

Eind juni hield het Vlaams Belang een spannende partijraad. Er stond een controversiële discussie op de agenda omtrent de positie van de zogenaamde Belfortploeg rond Francis Van den Eynde. Die Belfortploeg vormt de oude garde van het VB in Gent, maar wordt nu zonder aarzelen aan de deur gezet. Bij een deel van de partijleiding van het VB lag dit blijkbaar wel moeilijk: tegenover de 61 voorstemmen, waren er ook 23 tegenstemmen en 6 onthoudingen.

BOTSENDE CARRIÈREPLANNEN

De problemen in het Vlaams Belang zijn verre van voorbij. Een partij die het electoraal met minder moet doen, kan mogelijke interne tegenstellingen niet zo gemakkelijk weg masseren door enkele jobs uit te delen. Er moeten integendeel mensen van het voorplan verdwijnen en dat verloopt niet altijd even gemakkelijk. De afgelopen maanden was er een exodus van mandatarissen en leden. De breuk was vaak het resultaat van de carrièreplanning van de vertrekkers, in andere gevallen is de carrièreplanning van de blijvers een oorzaak.

De tegenstelling tussen oud-voorzitter Vanhecke en de centrale VB-leiding rond Dewinter is daar uiteindelijk ook een voorbeeld van. Vanhecke bleef in de pas lopen tot Dewinter besliste dat er geen plaats meer was voor de partner van Vanhecke. Dan pas werd gesproken over "stijlverschillen" en om de kwestie van "stijl" meteen kracht bij te zetten werd de VB-leiding omgedoopt tot de "Antwerpse gemeenteraadsfractie" die alle middelen naar zich toetrok. Dat Vanhecke zich laat flankeren door een figuur als Rob 'Klop' Verreycken ondergraaft iedere ernst die aan het argument van "stijlverschillen" zou kunnen worden gegeven.

Met Van den Eynde is het niet anders. Het doet vreemd aan om iemand als Van den Eynde te horen klagen over de stijl van de partij, zijn eigen retoriek kan bezwaarlijk stijlvol worden genoemd. Ook is het bizar om van figuren als Van den

Eynde en Vanhecke kritiek te horen op de weinig democratische gang van zaken binnen de partij. Alsof zij zo democratisch waren toen ze zelf aan het hoofd van een deel van de partijwerking stonden. En alsof het VB een partij is die plots voor meer democratie zou gaan pleiten.

De pogingen om inhoudelijke argumenten naar voor te brengen, zijn weinig overtuigend. Dat maakt dat de directe aanleiding voor de verschillende conflicten doorgaans overleefd blijft als enige reden. In het geval van de Belfortploeg is dat een poging van de 'nieuwe' garde rond Tanguy Veys en Johan Deckmyn – twee loopjongens van hun broodheer Dewinter – om de macht in de Gentse afdeling van het VB volledig naar zich toe te trekken. Blijkbaar liepen ze daarbij te hard van stapel, waardoor de oude garde ging protesteren en nu voor dat protest uit de partij zal worden gezet. De concrete aanleiding voor het opzetten van de Belfortploeg was de onenigheid over de positie van fractieleider in de Gentse gemeenteraad waarbij de oude garde erin slaagde om Kristina Colen verkozen te krijgen in de plaats van Johan Deckmyn.

In tegenstelling tot vertrekkers als Bruno Stevenheydens en Karim Van Overmeire zijn de verdere politieke ambities van Van den Eynde en co beperkt. Bij hen weegt niet de eigen carrièreplanning door, maar wel deze van de blijvers. De suggestie dat Van den Eynde wel eens snel bij de N-VA zou kunnen belanden (een suggestie gedaan door De Standaard), lijkt ons dan ook voorbarig. Waarom zou Siegfried

Lees verder op de pagina hiernaast

Vlaams Belang houdt nationale betoging tegen islam

Begin juni hield het Vlaams Belang een nationale betoging. De terugkeer van de betogingen van het Vlaams Belang moeten de partij opnieuw wat "vuiler" doen overkomen. Er werd zondag in Lier verzameld om te protesteren tegen de bouw van een moskee in die stad. De betoging was niet bepaald groot, het Vlaams Belang kreeg maar 500 aanwezigen op de been. Dewinter mocht er nog eens alle registers opentrekken. Hij verklaarde zonder verpinken: "De Turken zijn de nederlaag tegen de Europese legers naar aanleiding van het beleg van Wenen in 1683 nog niet vergeten. Zij zinnen op wraak. Turkije zal nooit rusten vooraleer Europa islamitisch is. Het moslimoffensief vindt dit keer niet plaats via een militaire invasie maar via de immigratie-invasie. De miljoenen islamimmigranten die op Europees grondgebied verblijven zijn een vijandelijk leger zonder wapens." Hij stelde nog dat "we" net als in 732 in Poitiers en in 1683 te Wenen "zullen winnen" en voor de gelegenheid liet Dewinter zich bijstaan door een als kruisvaarder vermomde militant.

Bracke zich bij de gemeenteraadsverkiezingen in Gent met Van den Eynde associëren? Alleszins, vanaf 1 juli wordt de Belfortploeg uit het VB gezet en verliest het Vlaams Belang haar historische Gentse kopstuk alsook vijf van de negen gemeenteraadsleden. Een voorbereiding op de kleinere fractie waarmee de partij het na 2012 zal moeten stellen?

VERDEELDE PARTIJRAAD

Het meest opvallende aan de partijraad van afgelopen weekend is het resultaat van de stemming over het advies van de zogenaamde "Commissie voor verzoening en tucht", het ultimatum van de VB-leiding aan Van den Eynde en co om tegen 1 juli in te binden en hun Belfortploeg op te heffen. Die stemming draaide uiteraard uit op een meerderheid die voor was, gezien de persoonlijke belangen van veel partijraadsleden is dat weinig verwonderlijk. Maar dat een derde

niet voor stemde, was wel opvallend veel.

Het bleek meer te zijn dan verwacht door de Belfortploeg of een Vanhecke-getrouwe zoals Jürgen Ceder (VB Senaatsfractie-leider) die tevreden verklaarde dat het om "een tenvallend resultaat voor het partijbestuur" ging. Onder de verdedigers van de Belfortploeg onder meer Johan Vanslambrouck, voorzitter van Voorpost en voorheen ook van de IJzerwake. Vanslambrouck is slechts gemeenteraadslid in Zandhoven en heeft weinig te verliezen aangezien de man toch geen verdere carrièreplanning heeft. Hij kan overigens evenmin worden verweten dat hij veel "stijl" zou hebben.

Het feit dat het protest tegen de partijleiding een derde van de stemmen krijgt op de partijraad van het Vlaams Belang is een nieuw gegeven en zal het voor de groep rond Dewinter moeilijker maken om de interne oppositie zomaar aan de kant te schuiven. Anderzijds weet de clan-Dewinter ook dat het doorgaans enkel om de postjes en de macht gaat waardoor de positie van Dewinter als centrale stemmentrekker onaantastbaar is.

Dat er heel wat misnoegden vertrekken uit het VB of dat anderen aan de deur worden gezet, is een resultaat van de tenvallende verkiezingsresultaten. Indien het VB bij de volgende verkiezingen effectief terug valt op ongeveer 10% zit de partij terug op het niveau van 1991. Dat betekent dat mandatarissen moeten vertrekken en jobs verdwijnen. Dewinter trekt het zich niet aan: zijn postje is niet bedreigd. Eens de electorale zeepbel van De Wever begint leeg te lopen, hoopt hij op een hernieuwde terugkeer op het electorale terrein. Op dat vlak kijkt Dewinter op naar Marine Le Pen die de electorale leegloop naar Sarkozy heeft overleefd en nu opnieuw kan pieken in peilingen. Voor de VB-leiding is het nu de moment om een "grote kuis" te houden en er zich van te verzekeren dat een eventuele nieuwe electorale groei in de toekomst gebeurt met betrouwbare marionetten.

Tanguy Veys

KORT

Racisme op de arbeidsmarkt

Interimkantoor Adecco werd veroordeeld omdat het op vraag van de klanten enkel 'blanke' kandidaten aanleverde. Nu blijkt dat deze praktijk jarenlang heeft geduurd en bij tal van grote bedrijven werd gebruikt. Het was geen geïsoleerd of beperkt gegeven, maar breed verspreid. Adecco gebruikte de code 'BBB' als bedrijven enkel blanke interimmers wilden. Het ging onder meer om bedrijven als Benetton (de "United Colors of Benetton" zijn blijkbaar allemaal wit), Delhaize en C&A. Dit soort praktijken maakt duidelijk dat er wel degelijk sprake is van racisme op de arbeidsmarkt. Mensen met een kleurtje hebben het moeilijker om werk te vinden, een aantal jobs staan niet voor hen open.

Exit Koen Dillen

Koen Dillen is zoon van partijstichter Karel Dillen en behoorde tot de entourage van Frank Vanhecke en Marie-Rose Morel. Nu stapt het voormalige Europarlementslid uit de partij. Hij stuurde een ontslagbrief naar voorzitter Valkeniers: "De liquidatie van mijn vriend Francis Van den Eynde en zijn medestanders is voor mij de druppel die de emmer doet overlopen." Valkeniers wordt verweten een "slecht partijvoorzitter" te zijn. Hij stelde: "Net als vele anderen besef ik dat Vlaams Belang mijn partij niet meer is. Ik zal niet de laatste zijn die u schrijft." De vraag die zich nu begint te stellen, is wat Frank Vanhecke zal doen. Zal hij zoals aangekondigd zijn termijn in het Europees parlement uitzitten en van het politieke toneel verdwijnen, of zal hij alsnog een poging doen om zijn vertrekkende medestanders te organiseren?

Le Pen zet Franse FN terug op de electorale kaart

De afgelopen maanden maakte het Franse Front National een opmerkelijke terugkeer in de peilingen. De nieuwe voorzitter Marine Le Pen haalde tot 21% waarmee ze beter scoorde dan alle mogelijke "linkse" presidentskandidaten. Toen Le Pen even nadien in de peilingen een beetje terugzakte tot 18%, volstond dit voor de media om te verklaren dat Marine Le Pen geen reëel gevaar zou vormen.

Terwijl niet kan worden voorspeld hoe Le Pen uiteindelijk zal scoren bij de presidentsverkiezingen van 2012 staat wel al vast dat ze er als nieuwe voorzitter van het extreem-rechtse FN wel in slaagt om de aandacht naar zich toe te trekken. Dat kan vooral door het falen van de andere partijen.

Ook de zogenaamde linkzijdige met de Franse PS is niet bepaald in een positie om tegen het FN in de aanval te gaan. Le Pen slaagt er in om haar retoriek handig te verpakken: "De Fransen willen een radicale verandering. De meerderheid wijst af wat de machthebbers de afgelopen veertig jaar hebben gedaan: de grenzen openzetten voor de mondialisering, het ultraliberalisme, de euro, de totalitaire Europese Unie, de toenemende immigratie." (De Standaard, 28 mei) In hetzelfde interview pleitte Le Pen ervoor dat energie en spoorverkeer in publieke handen zouden komen.

Dat extreem-rechts op economisch vlak zelf een ultraliberaal programma heeft, wordt uiteraard achterwege gelaten in de publieke verklaringen. Hierdoor kan Le Pen inspelen op het ongenoegen tegenover onder meer de aanvallen op de pensioenleeftijd en het sociale ongenoegen. Dat kan ze enkel omdat de officiële linkzijdige op sociaal vlak totaal ongeloofwaardig is wegens haar associële beleid. Maar ook radicaal-links, waaronder de NPA, richt zich al te veel op een puur electorale campagne waardoor het FN de ruimte heeft om zich als enige "andere" formatie te profileren.

Voor anti-racisten moet het duidelijk zijn: met moraliserende kritieken zullen we er niet komen, extreem-rechts zal enkel verslagen worden op het terrein van de klassenstrijd. Het is doorheen sociale strijd dat blijkt aan welke kant politici staan. Ook extreem-rechtse figuren met een populistische benadering blijken dan niet aan de kant van de gewone bevolking te staan.

Als de arbeidersbeweging er onvoldoende in slaagt om strijdbewegingen een eigen politieke vertaling te geven, dan blijft het vacuüm bestaan waarop extreem-rechts inspeelt. Het is door een actieve oppositie dat we extreem-rechts kunnen bestrijden en de nadruk leggen op wat de werkenden, armen, uitkeringstrekkers en jongeren verenigt in de plaats van wat ons verdeelt.

(Simon, Luik)

ANTI-FASCISTISCH PROTEST

Ieder jaar organiseren we met Blokbuster een betoging tegen de extreem-rechtse studenten van het NSV. Dit jaar waren we met 1.200 anti-fascisten in Gent, tegenover slechts 300 NSV-betogers. In maart 2012 volgt een nieuwe betoging in Leuven. Wie wil meewerken, kan ons contacteren via info@blokbuster.be

Het leven van een asielzoeker

“Negen jaar in asielcentra waren een hel”

Om discussies over asielrecht en vluchtelingen te kaderen, is het nuttig om te luisteren naar het verhaal van vluchtelingen zelf. Niemand vlucht voor zijn of haar plezier, maar toch worden asielzoekers hier als tweederangsburgers behandeld. Wij verzetten ons tegen het huidige asielbeleid. Wij stellen dat de multinationals die de neokoloniale wereld plunderen, moeten worden aangepakt en niet de slachtoffers van die multinationals.

We spraken over het lot van asielzoekers in ons land met een jonge Tamil-vluchteling van Sri Lankaanse afkomst. Thuva (23 jaar) vluchtte bijna tien jaar geleden met zijn twee broers, zus en moeder nadat zijn ouderlijk huis door een bom werd vernietigd. Hij verloor zijn vader en trok eerst naar de hoofdstad Colombo, maar daar slaagden Thuva en zijn familieleden er niet in om te overleven. De Tamil-minderheid in Sri Lanka wordt gediscrimineerd en werd de afgelopen jaren het slachtoffer van een brutale oorlog. In de laatste fase van deze oorlog (tot 2009) vielen minstens 40.000 doden en was er sprake van oorlogsmisdaden door het regime.

Thuva: “We trokken weg uit Sri Lanka en betaalden daarvoor omgerekend 25.000 euro. Na zes maanden kwamen we in 2002 uiteindelijk in België aan, waar we politiek asiel aanvraagden. Dat werd geweigerd en we werden naar het asielcentrum van Florennes overgebracht. Daar leefden we met ons gezin in een kamertje, maar we hadden hoop om er snel weg te geraken en ons leven te kunnen uitbouwen.

“De procedure bleef maar duren en na drie jaar kregen we het bevel om het grondgebied te verlaten. Dat kwam erg hard aan. Ik leerde Frans en ging naar school waar ik goede resultaten haalde, maar na dit bevel om het grondgebied te verlaten, was alle motivatie weg. Na drie jaar Florennes verbleven we vijf jaar in Brussel en nadien ook nog in Alsemberg.

“Telkens opnieuw waren er nieuwe procedures en moesten we advocaten betalen om een procedure te starten of om beroep aan te tekenen. Iedere keer opnieuw moesten we daarvoor betalen: 250 of 500 euro. En intussen bleef de onzekerheid bestaan omdat onze aanvraag iedere keer werd geweigerd. Ondanks het feit dat de Tamilbevolking in Sri Lanka het slachtoffer was van een genocide, werd ons geen politiek asiel toegekend. Uiteindelijk kregen we toch papieren, maar op basis van een humanitaire regularisatie.

“Negen jaar in asielcentra en vluchtelingenkampen leven, was een verschrikking, een ware hel. De helft van mijn leven is mij hierdoor ontnomen. Ik heb niet kunnen studeren, leefde in constante onzekerheid en moeilijke omstandigheden. Negen jaar met vijf personen in één kamer leven zonder een bron van inkomsten en zonder toekomstperspectief is bijzonder hard. Kwam daar nog bovenop dat we in verschillende landsdelen terecht kwamen. Ik had Frans geleerd, maar in Alsemberg mocht ik niet naar een Franstalige school, ik moest Nederlands leren en ze lieten me daarom samen met kleine kinderen les volgen.

Thuva (in het midden, met streepjestrui) op een actie voor Tamilrechten aan het Europees Parlement in Brussel op 18 mei

“Ik kon zo niet leven en was wanhopig. Op een bepaald ogenblik ondernam ik een poging tot zelfmoord. Nadien schreef ik brieven naar de Koning, minister Turtelboom, Amnesty International,... Het haalde allemaal niets uit. Eind 2009 nam ik deel aan een reportage voor Panorama op Canvas. Na die uitzending kwam uiteindelijk het bericht dat we mochten blijven.

“Negen jaar ben ik verloren. We zijn oorlog en uitzichtloosheid ontvlucht, maar kwamen hier in asielcentra terecht waar we evenmin een toekomst hadden. We hebben veel geduld en moed nodig gehad om deze hel te overleven. Maar ook nu blijft het moeilijk. Zonder diploma komt je snel bij slavenjobs terecht waarbij je geen respect krijgt.”

Thuva is samen met andere Tamils in ons land actief in de strijd voor gerechtigheid voor de Tamil-bevolking in Sri Lanka. Wij nemen deel aan deze strijd. In mei steunden we een protestactie aan het Europees parlement tegen de oorlogsmisdaden van het regime van president Rajapakse en nadien volgde een hoorzitting in het parlement, georganiseerd door Paul Murphy. Met de campagne Tamil Solidariteit willen we de strijd van de Tamilbevolking onderdeel laten worden van de Belgische arbeidersbeweging.

Meer info over de campagnes van de Tamil-gemeenschap in ons land:

TAMISOLIDARITEIT.WORDPRESS.COM